अर्धमार्गे च वाताश्ववेगवञ्चितसैनिकः ।
तं मन्त्रिपुत्रैकयुतः कलिङ्गविषयं ययौ ॥ ३१ ॥
तत्र तौ प्राप्य नगरं कर्णोत्पलमहीपतेः ।
अन्विष्य दृष्ट्वा भवनं दत्तघाटस्य तस्य च ॥ ३२ ॥
5 तद्दूरे च वासार्थमेकस्या वृद्धयोषितः ।
गृहं प्राविशतां राजपुत्रमन्त्रिसुतावुभौ ॥ ३३ ॥
दत्ताम्बुपवसौ वाहौ गुप्ते ऽवस्थाप्य चात्र सः ।
राजपुत्रे स्थिते वृद्धां मन्त्रिपुत्रो जगाद ताम् ॥ ३४ ॥
कच्चिद्वेत्स्यम्ब संग्रामवर्धनं दत्तघाटकम् ।
10 तच्छ्रुत्वा सा जरद्योषित्सश्रद्धा तमभाषत ॥ ३५ ॥
वेद्म्येव धात्री तस्यास्मि स्थापिता तेन चाधुना ।
पद्मावत्याः स्वदुहितुः पार्श्वे ज्येष्ठतरेत्यहम् ॥ ३६ ॥
किं त्वहं न सदा तत्र गच्छाम्युपहृताम्बरा ।
कुपुत्रः कितवो वस्त्रं दृष्ट्वा हि हरते मम ॥ ३७ ॥
15 एवमुक्तवतीं हृष्टः स्वोत्तरीयादिदानतः ।
संतोष्य सो ऽत्र वृद्धां तां मन्त्रिपुत्रो ऽब्रवीत्पुनः ॥ ३८ ॥
माता त्वं तद्वदामस्ते गुप्तं यत्तत्कुरुष्व नः ।
दत्तघाटसुतामेतां गत्वा पद्मावतीं वद ॥ ३९ ॥
सो ऽत्रागतो राजपुत्रो दृष्टो यः सरसि त्वया ।
20 तेन चेह तवाख्यातुं प्रेषिता प्रणयादहम् ॥ ४० ॥
तच्छ्रुत्वा सा तथेत्युक्त्वा वृद्धा दानवशीकृता ।
गत्वा पद्मावतीपार्श्वमाजगाम क्षणान्तरे ॥ ४१ ॥
पृष्टा जगाद तौ राजसुतमन्त्रिसुतौ च सा ।
युष्मदागमनं तस्या गत्वा गुप्तं मयोदितम् ॥ ४२ ॥
25 तया श्रुत्वा च निर्भर्त्स्य पाणिभ्यामहमाहता ।
द्वाभ्यां कर्पूरलिप्ताभ्यामुभयोर्गण्डयोर्मुखे ॥ ४३ ॥
ततः परिभवोद्विग्ना रुदत्यहमिहागता ।
एतास्तदङ्गुलीमुद्राः पुत्रौ मे पश्यतं मुखे ॥ ४४ ॥
एवं तयोक्ते नैराश्यविषण्णं तं नृपात्मजम् ।
30 जगाद स महाप्राज्ञो मन्त्रिपुत्रो जनान्तिकम् ॥ ४५ ॥
मा गा विषादं रक्षत्या मत्वं निर्भर्त्स्य यत्तया ।
कर्पूरशुभ्रा वक्त्रे ऽस्याः स्वाङ्गुल्यो दश पातिताः ॥ ४६ ॥